

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/650/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913217362
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7913217362.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v občianskoprávnej veci žalobcu: U. M., bydlisko Z. X, Z., zastúpeného advokátkou JUDr. Zdeňkou Vokálovou, Hlavná 61, Prešov, proti žalovanému: Rapid life životná poisťovňa, a. s., IČO: 31 690 904, Garbiarska 2, Košice, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo 14.4.2014 č. k. 6C/224/2013 - 165

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok okrem výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trebišov rozsudkom označeným v záhlaví (i) podľa §40 ods. 1 písm. j) zákona o rozhodcovskom konaní zrušil rozhodcovské rozsudky Arbitrážneho súdu Košice z 19.1.2012 sp. zn. 3C 1411/2012 a 3C 1417/2012, (ii) zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania, (iii) žalovanému uložil sumou 203,64 nahradit' trovy konania žalobcovi a (iv) v zmysle §2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. rozhodol o poplatkovej povinnosti neúspešného žalobcu sumou 331,50 €.

Pri rozhodovaní vo veci samej vychádzal zo zistenia, že účastníci konania 29.10.2007 uzavreli poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXX, resp. 29.2.2008 poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXX, obe o životnom poistení, súčasťou ktorých boli aj všeobecné poisťné podmienky (ďalej len „VPP“), obsah ktorých žalobca potvrdil vlastnoručným podpisom v deň uzavretia poisťných zmlúv. Súčasťou VPP boli aj osobitné zmluvné dojednania k sporným poisťným zmluvám (ďalej aj len „osobitné zmluvné dojednania“), kde v prípade oboch zmlúv v bode 2 je ustanovené, že poisťník a poisťovňa obaja spoločne a každý zároveň svojím podpisom samostatne vyjadrujú svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti sa podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle 15. časti VPP s tým, že toto ustanovenie zmluvné strany chápu ako rozhodcovskú doložku. Osobitné zmluvné dojednania boli podpísané tak žalobcom, ako aj osobou konajúcou za žalovaného. Zo spisov Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C 1411/2012 a 3C 1417/2012 vzal za preukázané, že žalovaný podaniami z 2.1.2012 na tento rozhodcovský súd podal dve žaloby, ktorými od žalobcu U. M. v procesnom postavení žalovaného sa domáhal zaplatenia pohľadávky 157,27, resp. 66,88 € a trov rozhodcovských konaní. Arbitrážny súd v oboch konaniach 19.1.2012 bez nariadenia pojednávania rozsudkom žalobám v celom rozsahu vyhovel. Rozhodcovský rozsudok v oboch prípadoch žalobcovi do vlastných rúk bol doručený 15.10.2013 a tento na Okresnom súde Trebišov žalobu o zrušenie rozhodcovských rozsudkov podal 5.11.2013.

Vec právne posudzoval podľa §3 ods. 1, 4 ods. 1, 5 ods. 2, 40 ods. 1 písm. j), 41 ods. 1, veta prvá a 43 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, §2 písm. a), b) a i) a §4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ako aj podľa §52 ods. 1, 53 ods. 4 písm. r) a 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj len „o. z.“), s poukazom na ktoré zrušil rozhodcovské rozsudky, lebo zistil, že sporná rozhodcovská doložka je neplatná, pretože v zmysle nej o nárokoch žalobcu zo spornej poisťnej zmluvy môže rozhodovať výlučne rozhodcovský súd v rozhodcovskom

konaní [§53 ods. 4 písm. r) v spojení s §53 ods. 5 o. z.]. Konštatoval, že (i) v prípade neprijateľných podmienok stále ide o porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a u žalobcu preto je daný dôvod na zrušenie rozhodcovských rozsudkov podľa §40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z.z. a že (ii) preukázanie skutočnosti, že obsah rozhodcovskej doložky rigorózne určuje, že spory medzi účastníkmi konania musia sa riešiť výlučne v rozhodcovskom konaní, ju činí zo zákona neplatnou. Z dôvodu, že dohoda o rozhodcovskej doložke v zmysle §53 ods. 4 písm. r) o. z. je absolútne neplatnou, necítil sa byť viazaný právnou kvalifikáciou neplatnosti právneho úkonu tak, ako to určil účastník konania [§40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z.] a z toho dôvodu určil, že je tu dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa §40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z.z., lebo rozhodcovský rozsudok porušil všeobecne záväzný právny predpis na ochranu spotrebiteľa (§53 o. z.).

Návrh žalovaného na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol z dôvodu, že nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 499/2012, na ktorý žalovaný poukazoval, nemá taký súvis s tu posudzovanou vecou, ktorý by odôvodňoval prerušenie konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku z niektorých dôvodov ustanovených v §109 a 110 OSP.

Úspešnému žalobcovi proti neúspešnému žalovanému podľa §142 ods. 1 OSP priznal náhradu trov právneho zastúpenia.

Vzhľadom na skutočnosť, že vo veci úspešný žalobca ako spotrebiteľ v konaní zo zákona bola oslobodený od súdnych poplatkov, v zmysle §2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. rozhodol aj o povinnosti vo veci neúspešného žalovaného zaplatiť súdny poplatok 331,50 €.

Proti rozsudku žalovaný podal odvolanie s návrhom, aby odvolací súd rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Všetky odvolacie námietky žalovaného smerovali proti rozhodnutiu vo veci samej a súvisiacemu výroku o trovách konania. V rozsiahlom odvolaní súdu podrobne vytýkal jeho neúplné a nesprávne skutkové a právne závery o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky ako zmluvnej podmienky, o tom, že táto nebola dojednaná individuálne, rozhodnutie súdu z viacerých dôvodov označil za arbitrárne, a preto nepreskúmateľné, vedúce vo svojich dôsledkoch až k tendenčnému upretiu práva žalovaného na spravodlivosť, súdu vytýkal, aké rôzne, podľa neho podstatné okolnosti a skutočnosti, a najmä žalovaným predkladané listinné dôkazy opomenul akýmkoľvek spôsobom vyhodnotiť, následne na ktoré dôkazy neprihliadol a v odôvodnení rozsudku ani sa s nimi nevysporiadal, tak napr. nezohľadnil, že samotnému podpísaniu poistných zmlúv predchádzali predzmluvné jednanie účastníkov zmluvy, obsah ktorých je zachytený v zázname o potrebách klienta, a hoci v zmysle ustanovení OSP to bolo jeho povinnosťou, nezaoberal sa rozporom medzi výpoveďou žalobcu a obsahom tohto záznamu, ktorý nie je produktom žiadnej formulárovej zmluvy, skutkové zistenia v odôvodnení rozsudku nerozviezol (nekonkretizoval) čo do prameňa toho ktorého dôkazného prostriedku, takže nie je zjavné, z akých dôkazov a v akej ich hodnotiacej väzbe bol zistený skutkový stav veci, nevykonal test primeranosti, ako je vyžadovaný v smernici 93/13 EHS. Namietal tiež, že sporná rozhodcovská doložka nie je výhradnou doložkou spotrebiteľa nútiacou jeho práva zo zmluvy uplatňovať výlučne prostredníctvom arbitráže, ako to uzavrel súd prvého stupňa, ktorý navyše ani nekonkretizoval, ktoré ustanovenie rozhodcovskej doložky spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a konkrétne v čom tento hrubý nepomer je, či pre jeho výskyt neplatnou je celá rozhodcovská doložka, prípadne len jej časť a ktorá, to je. Vytýkal aj procesné pochybenia - nedodržanie postupu ustanoveného v §118 ods. 2 OSP, čím žalovanému neumožnil produkovať dôkazy a podpornú právnu argumentáciu na potvrdenie jeho stanoviska, a spôsob vykonania dôkazu „oboznámením kópie kompletného spisu arbitrážneho súdu“ v rozpore s §129 OSP. Namietal, že v dôsledku týchto a aj ďalších pochybení v postupe súdu došlo k rôznym vadám, ktoré nakoniec viedli k neúplnému a nesprávnemu skutkovému záveru súdu a v konečnom dôsledku k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, výsledkom čoho je rozsudok súdu, ktorý je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok potvrdiť, pretože je vecne správny, rozhodcovská doložka so žalobcom ako spotrebiteľom nebola individuálne dojednaná.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného na to oprávneným účastníkom konania (§201, 202 a 204 OSP) bez potreby nariadiť odvolacie pojednávanie (§214 OSP) postupom podľa §212 ods. 1 a 3 OSP a z hľadísk uplatnených odvolacích

dôvodov prejednal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozsudok v napadnutom rozsahu, t.j. okrem výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, je potrebné zrušiť, pretože výrok rozsudku o zrušení rozhodcovského rozsudku podľa §40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z.z. je v rozpore s odôvodnením rozsudku, v dôsledku čoho rozhodnutie je zmätočné a nepreskúmateľné a je tak naplnený dôvod pre zrušenie rozsudku podľa §221 ods. 1 písm. f) OSP. Z dôvodu, že bol zrušený rozsudok vo veci samej, bolo potrebné zrušiť aj uznesenie o poplatkovej povinnosti, ktoré bolo zahrnuté do výroku rozsudku, pretože toto je závislé od výsledku konania.

Podľa obsahu odvolania toto nesmeruje proti výroku o zamietnutí návrhu žalovaného na prerušenie konania, pretože v rozsiahlych dôvodoch odvolania (písomné podanie na 26 strán) odvolateľ neuvádza, v čom tento výrok rozhodnutia alebo postup súdu považuje za nesprávny a v konečnom návrhu na rozhodnutie odvolacieho súdu sa nedomáha prerušenia konania. Rozsudok vo výroku o prerušení konania nadobudol preto právoplatnosť a nebol predmetom odvolacieho prieskumu (§206 OSP).

Zmätočnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia patria medzi vady konania v zmysle §221 ods. 1 písm. f) OSP, pretože takýmto postupom súdu účastníkovi konania sa odníma možnosť konať pred súdom, konkrétne sa mu odníma realizácia jeho procesného práva účinne sa brániť proti rozhodnutiu súdu.

Rozsudok musí obsahovať riadne a presvedčivé odôvodnenie, v ktorom súd v zmysle §157 ods. 2 OSP uvedie, čoho navrhovateľ sa domáha a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami pri hodnotení dôkazov sa riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil; dbá pritom na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka. V odôvodnení súd rozhodujúci o uplatnenom nároku musí sa vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup v odôvodnení musí byť dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdna rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmať v dôsledku opravného prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že o nepreskúmateľný rozsudok ide vtedy, ak dôvody neobsahuje alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v tom zmysle, že súd sa v ňom vysporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom.

V prejednávanvej veci súd dôsledne sa neriadil §157 ods. 2 OSP, pretože úvahy, ktoré boli podkladom pre jeho rozhodnutie, sú v rozpore s výrokom rozhodnutia vo veci samej.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nepochybne vyplýva, že súd na základe vykonaných dôkazov a po právnom posúdení veci v zmysle §53 ods. 4 písm. r) v spojení s §53 ods. 5 o. z. dospel k záveru o neplatnosti rozhodcovskej doložky dojednanej medzi účastníkmi konania z dôvodu, že v zmysle nej spory medzi účastníkmi konania z poistných zmlúv je oprávnený riešiť výlučne rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní.

Neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky je dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa §40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. Napriek tejto skutočnosti súd zistenú a preukázanú neplatnosť rozhodcovskej doložky podriadil pod dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle §40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z.z. a tento dôvod výslovne uviedol aj vo výroku svojho rozhodnutia.

Z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné pritom jednoznačne ustáliť, aké úvahy viedli súd k zrušeniu rozhodcovského rozsudku podľa §40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z.z. napriek tomu, že nepochybne mal preukázaný dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle §40 ods. 1 písm. c) citovaného zákona. Na uvedenie iného dôvodu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, než aký v skutočnosti bol zistený, je pritom nedostatočná argumentácia, že súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou neplatnosti právneho úkonu, ako ho určil účastník.

Ak súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že rozhodcovská zmluva je neplatná, bol povinný zrušiť rozhodcovský rozsudok z dôvodu podľa §40 ods. 1 písm. c) citovaného zákona a prípadne podporne mohol uviesť ďalšie dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ak mal preukázané ich naplnenie. Dojednanie neplatnej rozhodcovskej doložky je osobitým dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku, keďže ide o taký závažný nedostatok, ktorý má za následok vylúčenie právomoci rozhodcovského súdu vo veci konať, neplatnosť rozhodcovskej doložky nemožno preto podriaďiť pod dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa §40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z.z. a konštatovať, že ide o porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa pri rozhodovaní. Dojednanie neplatnej rozhodcovskej doložky predchádza samotnému rozhodovaniu a už táto samotná skutočnosť vylučuje aplikáciu §40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z.z.

Naopak, v prípade zrušenia rozhodcovského rozsudku za použitia §40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z.z., t. j. v prípade zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že pri rozhodovaní rozhodcovského súdu boli porušené všeobecne záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, bolo povinnosťou súdu konkretizovať, aké konkrétne predpisy, ktoré ich ustanovenia a v ktorom štádiu rozhodovania pred rozhodcovským súdom boli porušené. V žiadnom prípade nepostačuje iba všeobecné konštatovanie porušenia zásady rovnosti účastníkov konania tým, že žalobca nemal možnosť oboznámiť sa s predmetom sporu a vyjadriť sa k návrhu skôr, než rozhodcovský súd vo veci rozhodoval. Pokiaľ preto súd konštatoval vyššie uvedený dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku, bol povinný uviesť, aké konkrétne všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, v čom konkrétne a akým procesným postupom rozhodcovského súdu boli porušené.

V súvislosti so správnym uvedením dôvodu na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle jednotlivých ustanovení §40 zákona č. 244/2002 Z.z. nemožno pritom opomenúť, že ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa §40 písm. a) a c) citovaného zákona, sám pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe (§43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z.). Ak však súd rozhodcovský rozsudok zruší z iného dôvodu, ako podľa písmena a) a c) citovaného zákonného ustanovenia, rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti a o žalobe znova rozhodnú rozhodcovia v rozhodcovskom konaní (§43 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z.). Vychádzajúc z tu citovaných zákonných ustanovení súd svojím rozhodnutím, keď zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu podľa §40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z.z., založil stav, keď v zmysle §43 ods. 2 tohto zákona rozhodcovská zmluva zostala v platnosti, pričom z dôvodov rozhodnutia nepochybne vyplýva, že táto rozhodcovská zmluva je neplatná. Takýto stav je nezákonný, a preto neutržateľný.

Vzhľadom na zmenu právnej úpravy vykonanej zákonom č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní s účinnosťou od 1.1.2015 v konaniach o zrušenie rozhodcovského rozsudku vydaného v spore proti spotrebiteľovi je potrebné pokračovať podľa ustanovení zákona č. 335/2014 Z.z. Postup po zrušení rozhodcovského rozsudku je ustanovený v §47 daného zákona, v zmysle ktorého rovnako, ako aj za predchádzajúcej právnej úpravy platí, že ak súd rozhodcovský rozsudok zruší o. i. z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe pokračuje súd.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že ak súd dospel k záveru o neplatnosti rozhodcovskej doložky, bolo jeho povinnosťou rozhodcovský rozsudok zrušiť podľa §40 ods. 1 písm. c) citovaného zákona s tým, že po právoplatnosti rozhodnutia o zrušení rozhodcovského rozsudku súd ďalej by pokračoval v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe, keďže na základe neplatnej rozhodcovskej doložky by nebola daná právomoc rozhodcovského súdu konať a ním vydaný rozhodcovský rozsudok by bol nulitným právnym aktom.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, v prejednávanej veci vznikol rozpor medzi výrokovou časťou a odôvodnením rozhodnutia, ktoré si vzájomne odporujú, a rozhodnutie súdu je preto potrebné považovať za nepreskúmateľné a zmätočné, čím postupom súdu žalovanému sa odňala možnosť konať pred súdom. Vady zakladajúce zmätočnosť súdneho rozhodnutia, ktoré súd zavinil svojím procesným postupom v rozpore so zákonom, spravidla vždy účastníkovi konania odnímajú možnosť konať pred súdom, pretože mu bránia v realizácii tých procesných práv, ktoré Občiansky súdny poriadok mu

priznáva na účelné uplatnenie alebo bránenie práva proti druhej strane v spore. Vydanie zmätočného rozhodnutia bez ďalšieho nemá svoje právne opodstatnenie, a preto je vždy nevyhnutné takéto rozhodnutie zrušiť najmä z hľadiska ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31.5.2011 sp. zn. 2 M Cdo 1/2011). Vyššie uvedené závery sú aplikovateľné aj na prejednávajúcu vec, keďže napadnutý rozsudok neobsahuje vysvetlenie dôvodu rozhodnutia, resp. obsahuje zmätočné vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v rozpore s jeho výrokom.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa §221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil rozsudok v napadnutom rozsahu a v súvisiacich výrokoch o trovách konania a ďalšími odvolacími námietkami žalovaného sa nezaoberal, keďže pre rozhodnutie odvolacieho súdu boli právne bezvýznamné.

Úlohou súdu v ďalšom konaní bude na základe dosiaľ vykonaného dokazovania, prípadne aj doplneného dokazovania opätovne vo veci rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť tak, aby malo náležitosti podľa §157 ods. 2 OSP a aby mohlo byť predmetom odvolacieho prieskumu. Povinnosťou súdu pri vykonávaní dokazovania a pri ďalších úkonoch bude dôsledne postupovať v zmysle Občianskeho súdneho poriadku tak, aby nedošlo k odňatiu práv účastníkom priznaných Občianskym súdnym poriadkom spôsobom, ktorý následne môže byť dôvodom pre podanie odvolania. Povinnosťou súdu v súvislosti so záverom o neplatnosti rozhodcovskej doložky bude dostatočne odôvodniť, z akého dôvodu spornú doložku nepovažuje za individuálne dojednanú (danou otázkou sa zaoberal aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí z 21.3.2012 sp. zn. 6Cdo/1/2012), a prečo táto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pričom sa javí žiaducim starostlivo sa vysporiadať aj so skutočnosťou, že ku dňu uzavretia prvej poisťovnej zmluvy 29.10.2007 ustanovenie §53 ods. 4 písm. r) o. z. ešte nebolo súčasťou právneho poriadku SR. Bude pritom prihliadať na zmysel a cieľ úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku, t. j. poskytnúť spotrebiteľom v Slovenskej republike ako v členskom štáte EÚ minimálne taký štandard ochrany, aký stanovuje Smernica 93/13/EHS. Starostlivo odôvodní prípadne aj svoje ďalšie závery, na ktorých zakladá dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku a dostatočne sa vysporiada aj s relevantnými odvolacími námietkami žalovaného. V prípade opakovaného záveru o neplatnosti rozhodcovskej doložky bude mať na zreteli, že táto skutočnosť sama o sebe je dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle §45 ods. 1 písm. e) zákona č. 335/2014 Z.z. a ďalšie dôvody na zrušenie budú potom už len doplňujúce.

Vzhľadom na to, že rozsudok vo veci samej bol zrušený, inak správne a zákonné rozhodnutie o poplatkovej povinnosti žalovaného (t. j. o vzťahu medzi poplatníkom a štátom), z dôvodu, že bolo vydané v zmysle §2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. bolo potrebné zrušiť, keďže vznik poplatkovej povinnosti žalovaného je závislý práve od výsledku konania.

Výsledok hlasovania senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.